

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2Csp/21/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123244231
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marcela Karman
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2024:6123244231.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou Mgr. Marcelou Karman v právnom spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D., právne zastúpená: advokátom JUDr. Mariánom Zemanom, so sídlom Medená 18, 811 02 Bratislava, o zaplatenie 3 427,94 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica a postúpenou Okresnému súdu Žilina dňa 16.05.2023 domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 3 427,94 Eur spolu s úrokmi z omeškania a na náhradu trov konania.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že žalobca je právnická osoba zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sro, vložka číslo: 15294/B. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 25.10.2022 medzi postupcom Tatra banka, a.s., Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava 1, IČO: 00 686 930 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškani so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 07.08.2018 Zmluvu č. 3018538409 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca v súlade s ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. S ohľadom na skutočnosť,

že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy a ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník vyhlásil podaním zo dňa 04.05.2020 mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 3 583,05 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 3 393,94 EUR, z riadneho úroku vo výške 150,02 EUR, z úroku z omeškania vo výške 5,09 EUR, z poplatkov vo výške 34,00 EUR a z poistenia splátok vo výške 0,00 EUR v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonal nasledujúce úhrady: 0 EUR. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 3 583,05 EUR, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 3 393,94 EUR, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 150,02 EUR, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 5,09 EUR z neuhradených poplatkov vo výške 34,00 EUR. Žalobca oznámil súdu, že v časti D) formulára v rámci položky "Istina" uvádza súčet neuhradenej istiny úveru, neuhradených poplatkov a neuhradeného poistenia splátok. Žalobca ohľadom uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v sporoch s ochranou slabšej strany zároveň poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2019 sp. zn. 6Cdo/113/2018 ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 07.08.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94-17, ktorý je obsiahnutý v právnej vete rozhodnutia: „v súvislosti s právnou otázkou, či veriteľ má po zosplatnení dlhu nárok na zmluvné úroky, dovolací súd dáva do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania.“ V súvislosti s otázkou určenia začiatku plynutia premlčacej doby v spotrebiteľských vzťahoch poukazuje žalobca na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/224/2021 zo dňa 30.11.2022, podľa ktorého: „V súdnej veci dospel súd prvej inštancie k záveru (bod 54. a 55. rozsudku), že mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená k 23. máju 2016 pre nezaplatenú splátku splatnú dňa 25. januára 2016, keďže splátky boli splatné k 25. dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci. Splatnosť nesplnenej splátky, kvôli ktorej nastala zročnosť celého dlhu, tak podľa súdu prvej inštancie nastala 25. januára 2016 a premlčacia doba celého dlhu tým začala plynúť 25. januára 2016 a uplynula 25. januára 2019. Odvolací súd sa s rozsudkom súdu prvej inštancie stotožnil a vyjadril právny názor, že v zmysle § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka plynie (aj v prípade spotrebiteľských zmlúv) premlčacia doba celého zosplatneného dlhu nie od okamihu doručenia oznámenia alebo výzvy veriteľa na jeho splatenie, ale od zročnosti nesplnenej splátky, kvôli ktorej veriteľ využil svoje právo žiadať predčasné splatenie. Nakoľko v danom prípade išlo o splátku splatnú 25. januára 2016, začala týmto dňom plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu. Trojročná premlčacia doba zosplatneného zvyšku dlhu preto uplynula najneskôr 25. januára 2019.... Najvyšší súd po zhrnutí významných právnych hľadísk vzťahujúcich sa na danú vec uzatvára, že podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie pri strate výhody splátok premlčacia doba celého zvyšného dlhu už od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh. Inak je tomu ale pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (všeobecne) začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh za podmienky, že v lehote uvedených 3 mesiacov od omeškania uplynula tiež 15 dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa. Až vtedy sa totiž môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvý krát (§ 101 Občianskeho zákonníka). V kontexte uvedeného najvyšší súd záverom konštatuje, že nie je možné považovať za správny právny názor odvolacieho súdu (a tiež súdu prvej inštancie), že v spotrebiteľských vzťahoch premlčacia doba celého zosplatneného dlhu plynie od zročnosti nesplnenej splátky, kvôli ktorej veriteľ využil svoje právo žiadať predčasné splatenie.“

3. Okresný súd Banská Bystrica v predmetnej veci vydal platobný rozkaz, sp zn. 16Up/288/2023 (č. I. 39 spisu), proti ktorému podala žalovaná odpor (č. I. 45 a násl.). V podanom odpore namietala neplatnosť postúpenia pohľadávky z dôvodu, že výzva pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 02.04.2020

(ďalej len „Výzva pred mimoriadnou splatnosťou“) je zmätočná, neurčitá a nepredstavuje upozornenie v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Výzva pred mimoriadnou splatnosťou neurčuje riadnu identifikáciu splátok, s ktorými mala byť žalovaná v omeškaní. Obsahuje iba kolónku „Suma v omeškaní“. Z uvedeného nemožno určiť, s ktorými splátkami mala byť žalovaná v omeškaní, ani koľko splátok mala byť v omeškaní a už vôbec nie, či bola v omeškaní aspoň tri mesiace, ako to vyžaduje § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Uvedené predstavuje podstatné informácie, nakoľko Postupca predmetnou výzvou vôbec nepreukázal, že by existoval v danom čase nárok na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a žalovaná by sa nemohla voči uvedenej výzve účinne brániť, ani ak by jej bola riadne doručená (čo nebola, ako žalovaná preukazuje nižšie), nakoľko ju Postupca napísal zavádzajúco porušujúc práva žalovanej ako spotrebiteľa. Zároveň je v predmetnej výzve uvedená lehota na úhradu do 5 kalendárnych dní, čo je v priamom rozpore s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorý určuje, že Postupca by musel žalovanú upozorniť na využitie práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Oznámenie o vyhlásení splatnosti a výzva na zaplatenie zo dňa 04.05.2020 (ďalej len „Oznámenie o mimoriadnej splatnosti“) bolo vydané až dňa 04.05.2020. V zmysle Úverovej zmluvy bola žalovaná povinná platiť úver v splátkach vždy k prvému dňu príslušného mesiaca. Uvedené teda znamená, že keď bola Výzva pred mimoriadnou splatnosťou vydaná dňa 02.04.2020, mohol Postupca vyhlásiť mimoriadnu splatnosť najneskôr do 30.04.2020, t.j. do splatnosti najbližšej splátky, ktorá bola splatná prvý deň kalendárneho mesiaca. Pokiaľ chcel Postupca vyhlásiť mimoriadnu splatnosť po 01.05.2020, musel by znova vyzvať žalovanú a poučiť ju o možnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Na základe uvedeného je jednoznačné, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je neplatné, nakoľko porušuje ustanovenia Občianskeho zákonníka. Nakoľko nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, nemohlo dôjsť v zmysle § 17 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch k jej postúpeniu na žalobcu. Na základe vyššie uvedeného je jednoznačné, že žalobca nie je vecne legitimovaný v tomto súdnom konaní. Žalovaná v konaní ďalej namietala nedoručenie výzvy pred mimoriadnou splatnosťou a oznámenia o vyhlásení splatnosti. K tomu uviedla, že žalobca priložil ako prílohu nejaký podací hárok, ktorý nie je nijakým spôsobom potvrdením zo strany slovenskej pošty. Podacie lístky, ktoré sa odosielajú prostredníctvom slovenskej pošty, slovenská pošta vždy potvrdí na druhej strane takéhoto lístka. Predložený podací hárok je iba nejaký počítačovo vygenerovaný dokument, ktorý nie je zo strany slovenskej pošty nijako potvrdený, a teda nemožno na neho vzhliadnuť ako na hodnoverný dôkaz. Pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností, žalovaná namietala autentickosť tohto hároku. Zároveň, nakoľko ide o jednoduchý PDF súbor, ktorý je možné bez väčšej námahy meniť, nemožno si byť istý ani jeho obsahom a žalovaná namietala tento obsah. Žalovaná popiera, že by jej bola doručená Výzva pred mimoriadnou splatnosťou, ako to tvrdí žalobca. Žalobca doručenie predmetnej výzvy nijako nedokazuje. Žalobca iba predložil nejaký podací hárok, na ktorom je uvedené nejaké číslo asi zásielky (čo však žalovaná môže iba hádať). Žalobca nijakým spôsobom nepreukazuje, čo bolo obsahom uvedenej (asi) zásielky a na základe predložených dokumentov nie je možné k tomu ani dospieť. Žalovaná namietala nielen nedoručenie predmetnej výzvy, ale spochybňuje aj to, že predmetná výzva bola obsahom zásielky uvedenej pod číslom, ktoré predložil Žalobca. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno. Žalovaná ďalej popiera, že by jej bolo doručené Oznámenie o mimoriadnej splatnosti, ako to tvrdí žalobca. Žalobca doručenie predmetného oznámenia nijako nedokazuje. Žalobca predložil k predmetnému oznámeniu niekoľko podacích hárov s rôznymi číslami a to (i) RE854585418SK, (ii) RE854585537SK, (iii) RE854585608SK a (iv) RE854585695SK. Žalobca nijako neurčil, ktorý podací hárok, s ktorým konkrétnym číslom sa má vzťahovať k Oznámeniu o mimoriadnej splatnosti. Rovnako žalobca nijakým spôsobom nepreukazuje, čo bolo obsahom jednotlivých zásielok a na základe predložených dokumentov nie je možné k tomu ani dospieť. Žalovaná namietala nielen nedoručenie Oznámenia o mimoriadnej splatnosti, ale spochybňuje aj to, že takéto oznámenie bolo obsahom zásielok pod číslami, ktoré predložil Žalobca. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno. Žalovaná v podanom odpore zároveň namietala neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok pre neurčitosť a zmätočnosť. Žalovaná namietala, že pohľadávka uvedená v prílohe Zmluvy o postúpení pohľadávok, kde má byť vymedzená pohľadávka voči žalovanej (ďalej len „Postupovaná pohľadávka“), je vymedzená neurčito, nezrozumiteľne a zmätočne. Žalovaná na základe vymedzenia Postupovanej pohľadávky nedokáže objektívne zistiť, aká pohľadávka sa mala postúpiť. Žalovaná evidovala voči Postupcovi viaceré záväzkov a aj z tohto dôvodu je správne vymedzenie Postupovanej pohľadávky nevyhnutné pre to, aby žalovaná mohla zistiť, aká pohľadávka má byť postúpená. V prílohe Zmluvy o postúpení pohľadávok, kde by mala byť vymedzená Postupovaná pohľadávka, sa nachádza zhluk údajov, ktorý predstavuje pravdepodobne kópiu nejakého systémového súboru Postupcu, ktorý však nie je pre tretiu osobu čitateľný a ani zrozumiteľný. Postupovaná pohľadávka musí byť zrozumiteľná a určitá nielen v časti identifikácie právneho vzťahu, z ktorého pohľadávka pochádza, avšak aj v časti určenia presného nároku. Pohľadávka musí byť zrozumiteľná a určitá nielen v časti identifikácie

právneho vzťahu, z ktorého Pohľadávka pochádza, avšak aj v časti určenia presného právneho nároku. Uvedené znamená, že aj keby sa v prílohe Zmluvy o postúpení pohľadávok nachádzal dátum uzatvorenia Zmluvy, číslo Zmluvy, ako aj typ produktu (čo však žalovaná jednoznačne namieta), tak by stále išlo o neurčité a nezrozumiteľné vymedzenie Pohľadávky v časti samotného nároku. Žalovaná v podanom odpore ďalej namieta neurčitosť Postupovanej pohľadávky v Oznámení o postúpení pohľadávok, keď sa zo súdneho spisu dozvedela o nejakom oznámení o postúpení pohľadávok zo dňa 02.11.2022, ktoré jej mal údajne poslať Postupca (ďalej len „Oznámenie o postúpení pohľadávok“). Žalovaná namieta, že by jej niekedy bolo Oznámenie o postúpení pohľadávok doručené. Dátum, ktorý je uvedený na liste Oznámenia o postúpení pohľadávok nič nepreukazuje, nakoľko dôležitý je deň kedy by malo dôjsť k písomnému informovaniu žalovanej. Žalobca nijakým spôsobom nepreukazuje doručenie Oznámenia o postúpení pohľadávok. Bez ohľadu na doručenie je však Oznámenie o postúpení pohľadávok neurčité v časti vymedzenia Postupovanej pohľadávky. Postupca v Oznámení o postúpení pohľadávok uvádza, že sa postupuje pohľadávka vo výške 3 583,05 Eur, ktorá vznikla zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 3018538409. Žalovaná sa z Oznámenia o postúpení pohľadávok zo súdneho spisu nedozvedela, akého nároku sa postúpenie týka. Má ísť o nárok na zaplatenie náhrady škody, istiny úveru, úrokov z omeškania, poplatkov alebo niečoho iného? Zmluvy s bankovými subjektami predstavujú komplexné dokumenty, ktoré ustanovujú rôzne poplatky, zmluvné pokuty, a iné nároky. Bez vymedzenia pohľadávky s odkazom (i) buď na presné ustanovenie napr. Úverovej zmluvy, alebo (ii) jednoznačným vymedzeným pohľadávky s identifikáciou konkrétneho nároku, môže žalovaná iba hádať, aká pohľadávka mala byť vlastne postupovaná. Pokiaľ chcel Postupca postúpiť na žalobcu nejakú pohľadávku, bolo jeho povinnosťou túto pohľadávku jednoznačne vymedziť, a to obzvlášť, keď evidoval voči žalovanej viacero pohľadávok z viacerých právnych vzťahov. Žalovaná v podanom odpore zároveň namieta nepredloženie zmluvy o postúpení pohľadávok, pričom namieta jej autentickosť a pravosť. Zároveň žalovaná namieta nepredloženie úverovej zmluvy, ktorá by mala byť podpísaná zo strany žalovanej. Okrem toho žalovaná v podanom odpore z opatrnosti vzniesla námietku premlčania pohľadávky.

4. Žalobca v reakcii na podaný odpor vo vyjadrení zo dňa 12.05.2023 (č. I. 63 a násl. spisu) uviedol, že žalovaný s právnym predchodcom žalobcu Tatra banka, a.s. (ďalej len „Postupca“) uzatvoril dňa 07.08.2018 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č.: 3018538409 (ďalej len „Zmluva“). Na základe Zmluvy poskytol postupca žalovanému peňažné prostriedky vo výške 4.000,- €, pričom žalovaný z celkovej sumy, ktorú sa zaviazal uhradiť vrátil len sumu 1.100,89 €. Z uhradenej sumy bola suma 606,06 € započítaná na istinu, suma 493,76 € na riadny úrok, suma 1,- € na poplatky a suma 0,07 € na úroky z omeškania. Zmluvu, ktorá bola zo strany postupcu elektronicky podpísaná dňa 07.08.2018 o 14:58:03 ako aj potvrdenie o jej podpise žalovaným dňa 07.08.2018 o 15:06:31, žalobca predložil spolu so žalobou. V prejednávacom prípade sa žalovaný zaviazal poskytnutý úver splatiť formou 84 mesačných splátok vo výške 66,48 €. Žalovaný poslednú splátku riadne uhradil v mesiaci december 2019. V čase uplatnenia práva podľa §565 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) bol žalovaný v omeškaní viac ako tri mesiace so splátkami splatnými 01.01.2020 a 01.02.2020. Na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti bol žalovaný upozornený výzvou zo dňa 02.04.2020 označenou ako „Výzva pred mimoriadnou splatnosťou“, ktorú žalobca predložil k žalobe spolu s podacím hárkom preukazujúcim jej odoslanie žalovanému. K uvedenej výzve v prílohe predkladáme potvrdenie o doručení zo systému sledovania zásielok Slovenskej pošty, a.s., ktoré je verejne dostupné po zadaní podacieho čísla na stránke <https://tandt.posta.sk/>. V zmysle tohto potvrdenia bola výzva zo dňa 02.04.2020 odoslaná žalovanému dňa 02.04.2020 a doručená dňa 06.04.2020. K uplatneniu práva podľa §565 Občianskeho zákonníka došlo dňa 04.05.2020, t.j. po uplynutí viac ako 15 dní od doručenia upozornenia na možnosť uplatnenia tohto práva žalovanému. V zmysle vyššie uvedeného tak boli splnené všetky podmienky pre uplatnenie práva podľa § 565 OZ. Žalovaný vo vzťahu k výzve zo dňa 02.04.2020 namieta, že tá neidentifikuje ktorými splátkami je žalovaný v omeškaní, že žalovaný v čase jej vystavenia nebol v omeškaní tri mesiace a že vyzýva na zaplatenie v lehote 5 dní a nie v lehote 15 dní, uviedol žalovaný nasledovne: Žiadne zákonné ustanovenie nestanovuje povinnosť uvádzať vo výzve podľa §53 ods. 9 OZ ktorými splátkami je dlžník v omeškaní. Touto výzvou má byť dlžník, ktorý vie kedy má splátky uhrádzať a taktiež ktoré splátky neuhradil, upozornený, že ak nehradí omeškanú sumu veriteľ môže žiadať zaplatenie celého dlhu. V čase vystavenia tejto výzvy dlžník nemusí byť v omeškaní viac ako tri mesiace. Túto výzvu môže veriteľ zaslať už v prvý deň omeškania dlžníka. Požiadavka omeškania viac ako tri mesiace s niektorou splátkou podmieňuje uplatnenie práva podľa §565 OZ nie vystavenie výzvy na možnosť uplatnenia tohto práva. K lehote na úhradu uvedenej vo výzve zo dňa 02.04.2020 uvádzame, že dlžná suma, na zaplatenie ktorej postupca vyzval touto výzvou

už bola splatná, t.j. dlžník ju bol povinný uhradiť už dávno a teda lehota 5 dní na zaplatenie uvedená vo výzve zo dňa 02.04.2020 je v podstate iba informatívna. Lehota 15 dní ustanovená v §53 ods. 9 OZ neudáva do kedy má dlžník omeškané sumy uhradiť, ale zadáva minimálne časové obdobie, ktoré musí uplynúť od výzvy dlžníkovi do uplatnenia práva podľa § 565 OZ. K vznesenej námietke žalovaného vo vzťahu k Zmluve o postúpení pohľadávok, ktorá je pre žalovaného údajne neurčitá a zmätočná žalobca uviedol, že žalovaný nie je zmluvnou stranou Zmluvy o postúpení pohľadávok. K jej uzatvoreniu nie je potrebný súhlas dlžníka a ani to, aby rozumel jej obsahu. Zmluva o postúpení pohľadávok bola vypracovaná jej zmluvnými stranami, pre obe zmluvné strany je zrozumiteľná, rovnako tak aj príloha k Zmluve o postúpení pohľadávok bola vypracovaná zmluvnými stranami a je pre obe zmluvné strany zrozumiteľná. Zmluva o postúpení pohľadávok bola riadne uzatvorená a je účinná. Žalovanému, ako dlžníkovi, bolo postúpenie pohľadávky oznámené jasne a zrozumiteľne zo strany postupcu listom zo dňa 02.11.2022, označeným ako Oznámenie o postúpení pohľadávky. V tomto oznámení bola uvedená výška pohľadávky 3583,05 €, ako aj právny vzťah z ktorého pohľadávka vyplýva, a to zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 3018538409. V súvislosti s ďalšími námietkami žalovaného vo vzťahu k Zmluve o postúpení pohľadávok uvádzame, že tieto nie sú dôvodné a žalovanému, ktorý nie je zmluvnou stranou Zmluvy o postúpení pohľadávok nenáleží právo spochybňovať jej platnosť. Vo vzťahu k námietke premlčania žalobca uviedol, že prvou neuhradenou splátkou žalovaného bola splátka splatná 01.01.2020. S ohľadom na zákon č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony je zrejmé, že premlčacia doba spočívala a neplynula v období od 27.03.2020 do 30.04.2020 = 35 dní a od 19.01.2021 do 28.02.2021 = 41 dní (t. j. spolu 76 dní). Žalobca podal na súd žalobu dňa 17.02.2023. Premlčacia doba vo vzťahu k prvej neuhradenej splátke tak začala plynúť odo dňa 02.01.2020 a uplynula by 19.03.2023 (nedeľa), t.j. po uplynutí troch rokov a 76 dní, počas ktorých premlčacia doba neplynula podľa zákona č. 62/2020 Z.z. Keďže koniec lehoty pripadol na nedeľu, posledný deň lehoty je najbližší pracovný deň, a to 20.03.2023. V prejednávacom prípade tak premlčacia doba neuplynula ani len vo vzťahu k prvej neuhradenej splátke, preto nárok žalobcu nemôže byť v žiadnom prípade premlčaný.

5. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 15.06.2023 (č. l. 71 spisu) uviedla, že trvá na svojich predchádzajúcich vyjadreniach, kde podrobne popísala, prečo nemohla byť a nebola vyhlásená predčasná splatnosť úveru. V zmysle § 565 Občianskeho zákonníka platí, že „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“ Uvedené teda znamená, že keď bola Výzva pred mimoriadnou splatnosťou vydaná dňa 02.04.2020, mohol Postupca vyhlásiť mimoriadnu splatnosť najneskôr do 30.04.2020, t.j. do splatnosti najbližšej splátky, ktorá bola splatná prvý deň kalendárneho mesiaca. Pokiaľ chcel Postupca vyhlásiť mimoriadnu splatnosť po 01.05.2020, musel by znova vyzvať žalovanú a poučiť ju o možnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Argumentácia žalobcu, že splatnosťou ďalšej splátky toto právo zaniká vo vzťahu k predchádzajúcej splátke a vzniká opätovne vo vzťahu k naposledy nehradenej splátke s tým, že dodávateľ už nemusí opätovne upozorniť spotrebiteľa na využitie tohto práva, je nesprávna a priamo ju vylučuje znenie druhej vety § 565 Občianskeho zákonníka. Podľa argumentácie žalobcu by sme mohli dospieť k záveru, že druhá veta § 565 Občianskeho zákonníka je tam úplne zbytočne, nakoľko k rovnakému záveru, ako dospel žalobca, by sme mohli dospieť, keby predmetná veta v danom ustanovení absentovala. Pri zachovaní argumentácie žalobcu by druhá veta § 565 Občianskeho zákonníka úplne stratila svoj zmysel. Na základe uvedeného je jednoznačné, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je neplatné, nakoľko porušuje ustanovenia Občianskeho zákonníka. Žalobca vo Vyjadrení žalobcu uvádza, že Výzva pred mimoriadnou splatnosťou a Oznámenie o mimoriadnej splatnosti nemusia obligatórne obsahovať údaj o splátke, pre neuhradenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Je síce pravda, že žiaden právny predpis explicitne neobsahuje povinnosť uviesť tento údaj, avšak je podstatné, aby Výzva pred mimoriadnou splatnosťou a Oznámenie o mimoriadnej splatnosti boli určité a zrozumiteľné. Žalovaná mala so spoločnosťou Tatra banka uzatvorených viacerých zmluvných vzťahov. Bolo teda povinnosťou spoločnosti Tatra banka informovať žalovanú ako spotrebiteľa o všetkých skutočnostiach určito a zrozumiteľne. Žalovaná vždy vystupovala voči spoločnosti Tatra banka v pozícii spotrebiteľa, pričom ako spotrebiteľovi jej prináležala zvýšená ochrana. Žalovanej z Výzvy pred mimoriadnou splatnosťou nemohlo byť jednoznačné, s ktorými splátkami mala byť v omeškaní a ani či boli vôbec splnené predpoklady na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Spoločnosť Tatra banka si nespĺnila svoju základnú povinnosť a to vytvoriť Výzvu pred mimoriadnou splatnosťou určito a zrozumiteľne. Z Vyjadrenia žalobcu sa možno dovŕtiť, že žalobca je toho názoru, že žalovaná tvrdí, že

identifikácia splátok je obligatórnou náležitosťou. Žalobca však úplne nesprávne interpretoval vyjadrenie žalovanej, nakoľko táto iba tvrdila, že identifikácia splátok bola nevyhnutná v tomto konkrétnom prípade a ich absencia zapríčinila neurčitosť a zmatečnosť Výzvy pred mimoriadnou splatnosťou. Bolo povinnosťou spoločnosti Tatra banka preukázať, či existoval v danom čase vôbec nárok na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, čo však neurobila. Nielen, že Výzva pred mimoriadnou splatnosťou je neurčitá a nezrozumiteľná, táto nebola žalovanej ani nikdy doručená. Vo vzťahu k Zmluve o postúpení pohľadávky žalovaná uviedla, že Žalovaná jednoznačne preukázala neurčitosť a nezrozumiteľnosť Zmluvy o postúpení pohľadávok. Argument žalobcu, že nakoľko je Zmluva o postúpení pohľadávok určitá a zrozumiteľná zmluvným stranám, tak nemôže byť neurčitá a nezrozumiteľná, je viac ako nesprávny. Zrozumiteľnosť a určitosť musí existovať aj vo vzťahu k tretím nezávislým subjektom, nakoľko význam a určitosť nemôže byť dodatočne dopĺňaný zmluvnými stranami. Nesprávnosť tohto argumentu vyplýva už len zo samotnej skutočnosti, že obsah právneho úkonu musí viesť posúdiť aj nezávislý súd, ktorý rozhodne o jeho platnosti alebo neplatnosti. Žalovaná ešte raz poukazuje na skutočnosť, že Postupca jej neoznámil postúpenie pohľadávok, nakoľko žalovanej nikdy nebolo doručené žiadne Oznámenie o postúpení pohľadávok, takže na tento prípad nie je možné aplikovať § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, t.j. žalovaná sa môže dožadovať preukázania Zmluvy o postúpení pohľadávok. Rovnaký záver by platil aj v prípade, ak by Oznámenie o postúpení pohľadávok žalovanej doručené bolo (čo však žalovaná namieta) ale bolo by neurčité a nezrozumiteľné, nakoľko v takom prípade by nemohlo naplniť predpoklady riadneho oznámenia v zmysle § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Aj napriek vyššie uvedenému je však úplne nepodstatné, či by bolo Oznámenie o postúpení pohľadávok určité a zrozumiteľné, dokonca aj či bolo žalovanej doručené, nakoľko žalobca označil Zmluvu o postúpení pohľadávok ako dôkaz, čím otvoril cestu k spochybneniu jej obsahu. Ak žalobca túto možnosť žalovanej nechcel dať, nemal predložiť súdu Zmluvu o postúpení pohľadávok. Žalovaná využila prostriedky procesnej obrany a procesného útoku v zmysle § 149 Civilného sporového poriadku a namietla žalobcom označený dôkaz, t.j. Zmluvu o postúpení pohľadávok. Žalobca uvádza v bode I. Vyjadrenia žalobcu, že Postupca elektronicky podpísal Zmluvu dňa 07.08.2018 o 14:58:03. Žalovaná popiera uvedené skutkové tvrdenie. Žalobca predložil dôkaz o podpise Zmluvy iba zo strany žalovanej. Žalobca nepredložil podpísanú Zmluvu, nakoľko by musel predložiť dôkaz o podpise (či už elektronickom alebo inom) zo strany všetkých zmluvných strán, čo však neurobil a teda nepredložil jeden zo základných dôkazov. Žalobca neuniesol v tomto smere dôkazne bremeno.

6. Súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 12.01.2024, na ktorom vec prejednal a vo veci rozhodol v prítomnosti právneho zástupcu žalobcu a právneho zástupcu žalovaného. Obaja právni zástupcovia vo svojich prednesoch uviedli vyjadrenia zhodné s ich písomnými prejavmi.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, celým spisovým materiálom, pričom na vec aplikoval nasledovné právne ustanovenia.

8. Podľa § 34 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako „občiansky zákonník“), právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

9. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

10. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

11. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej

podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

14. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

15. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

16. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 1 písm. 2 z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej aj ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

18. Podľa § 2 ods. zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

20. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

21. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru.

22. Podľa § 17 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

23. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách účinného v čase postúpenia dlhu (ďalej aj ako „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu, ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

25. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania v právnych vzťahoch vzniknutých po 1.2.2013 je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Pred vyhodnotením oprávnenosti uplatneného nároku sa súd prednostne zamerá na skúmanie vecnej legitímácie strán sporu, predovšetkým na skúmanie, či je žalobca aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplatenia peňažnej pohľadávky proti žalovanému na základe uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej, t. j. existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej, t. j. existencie tvrdennej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Cdo/205/2009). Aktívnu vecnú legitímáciu v konaní namietla aj žalovaná. Z uvedeného dôvodu súd zamerá pozornosť na vysporiadanie sa s otázkou žalovanou namietaného platného postúpenia pohľadávky, na základe ktorej by súd mohol konštatovať, že žalobca je skutočným nositeľom práva, ktorého sa v spore voči žalovanej domáha.

27. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu spoločnosť VÚB banka, as. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 13.11.2019 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Žalovaná síce spochybnila autenticitu zo strany žalobcu predloženej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, avšak na pojednávaní dňa 12.01.2024 právny zástupca žalobcu uviedol, že žalovaná nespochybňuje a nenamieta uzatvorenie zmluvy s právnym predchodcom žalobcu, na základe ktorej mal byť žalovanej poskytnutý úver. Konkrétnymi nárokmi zo zmluvy sa súd bližšie nezaoberal, vzhľadom na nižšie uvedenú nepreukázanú aktívnu legitimáciu žalobcu.

28. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že žalobca si v konaní uplatňuje voči žalovanej nárok vzniknutý právnemu predchodcovi žalobcu z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ. Predmetná zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou a teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere súd prednostne aplikoval príslušné ustanovenia občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. občianskeho zákonníka). Uzavretú zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, nakoľko spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje (okrem iných) aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky (§ 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch). Je pritom nutné zmieniť, že spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu, ktorý je predmetom sporu, žalobca v spore nespochybňoval.

29. Žalobca si v konaní uplatňuje nárok, ktorý na neho prešiel titulom právneho nástupníctva po tom, čo právny predchodca žalobcu vykonal predčasné zosplatnenie úveru. V predmetnom prípade súd skúmal, či došlo k platnému predčasnému zosplatneniu úveru, ktorý mohol byť následne postúpený na tretí subjekt (v tomto prípade na žalobcu).

30. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, v prípade banky aj v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Tieto hmotnoprávne podmienky pre platné a zákonné postúpenie pohľadávky, v spojení s § 17 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch musia byť splnené kumulatívne. Súd poukazuje na to, že § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka až po trojmesačnom omeškaní. V tejto časti je toto ustanovenie tzv. lex specialis k § 565 druhá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. V prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom sa stali zročnými aj ďalšie splátky. V zmysle § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. platí, že práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. K tomu súd uvádza, že v prípade pohľadávky banky (ako to bolo aj v tomto prípade) je spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je splatná (dospelé splátky) a len za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky na plnenie potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Tieto vyššie zmienené podmienky postúpenia stanovuje priamo Zákon o bankách a občiansky zákonník, tzn. ide o zákonné podmienky postúpenia pohľadávky, pri porušení ktorých právny úkon postúpenia pohľadávky porušuje zákon, a je preto podľa § 39 OZ neplatný. Z vyššie uvedených ustanovení zákonov vyplýva, že v predmetnom prípade bolo možné postúpiť iba pohľadávku, ktorá je splatná. Žalobca v konaní produkoval skutkové tvrdenia, z ktorých vyplýva, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti spotrebiteľského úveru došlo ku dňu 04.05.2023, ktorú skutočnosť právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému Oznámením o vyhlásení splatnosti a výzva na zaplatenie zo dňa 04.05.2020 (č. I. 33 spisu). Pred uskutočnením mimoriadnej splatnosti právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie pohľadávok z 5-tich spotrebiteľských úverov a jedného nepovoleného prečerpania na účte, keď z predmetnej výzvy nie je zrejmé, ktorý spotrebiteľský úver uvedený vo výzve sa týka spornej zmluvy o úvere. Z predmetnej výzvy ďalej vyplýva, že právny

predchodca žalobcu poskytol žalovanému lehotu 5 kalendárnych dní na zaplatenie vo výzve uvedených pohľadávok (č. I. 31 spisu).

31. Keďže žalobca sa domáhal zaplatenia žalovanej sumy pre nesplnenie povinnosti žalovaného plniť svoj dlh vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, v dôsledku čoho mal úver zosplatiť v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy, súd skúmal, či v danom prípade boli splnené podmienky pre zosplatenie celého zvyšku dlhu, tzn. či bolo preukázané zosplatenie úveru v súlade so zákonom. Totiž k postúpeniu pohľadávky mohlo dôjsť iba v prípade splatnosti celého dlhu. K tomu súd uvádza, že pri postúpení pohľadávky postupom, ktorý je v rozpore so zákonom, musí súd na rozpor so zákonom prihliadať vždy a ochranu takémuto konaniu nepriznať.

32. Výzvou zo dňa 02.04.2020 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného, aby zaplatil pohľadávky, s ktorými je v omeškaniach, pričom sa jedná o pohľadávku vo výške 746,58 eur, vo výške 266,14 eur, vo výške 599,21 eur, vo výške 199,34 eur, vo výške 89,80 eur a vo výške 39 eur (č. I. 31 spisu) s upozornením, že ak v lehote do 5 kalendárnych dní nedôjde k úhrade uvedených súm, pristúpi právny predchodca žalobcu k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti uvedených úverových produktov. Predmetná výzva bola zaslaná na adresu žalovanej (č. I. 32 spisu), keď vyhotovená bola dňa 02.04.2020, pričom žalobca súdu predložil dôkaz o zaslaní listu na adresu žalovanej rovnakého dňa. Žalovaná síce namietala doručenie uvedenej výzvy, k tomu súd však uvádza, že v súlade s § 190 CSP súd hodnotí každý dôkaz jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti. Súd má za to, že v konaní žalobca preukázal dostatočným spôsobom doručenie výzvy na adresu žalovanej (č. I. 32 spisu), keď súdu predložil dôkaz o prevzatí výzvy zo strany žalovanej dňa 06.04.2020 (č. I. 60 spisu). Právny predchodca žalobcu následne listom zo dňa 04.05.2020 (č. I. 33 spisu) pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky z úveru k 02.05.2020 vo výške 3 575,26 eur, ktorá pozostáva zo sumy istiny 3 393,94 eur, riadneho úroku 145,05 eur, úroku z omeškania 2,27 eur a nákladov spojených s vymáhaním 34 eur. Uvedené zosplatenie bolo zaslané na adresu žalovaného (č. I. 34 spisu). Súd rovnako ako vo vzťahu k výzve uvádza, že vzhľadom na predložené dôkazy zo strany žalobcu, ktoré súd hodnotí vo vzájomnej súvislosti, keď je zrejmé, že oznámenie bolo vyhotovené dňa 04.05.2020 a v rovnaký deň bola na adresu žalovanej zaslaná zásielka (č. I. 34 spisu), ktorú žalovaná prevzala dňa 06.05.2020 (č. I. 61 spisu) má za to, že oznámenie o zosplatení pohľadávky bolo žalovanej riadne doručované.

33. Zo systematického zaradenia ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 v Občianskom zákonníku ako aj logického výkladu vyplýva, že zákonodarca pre platnosť okamžitého zosplatenia pohľadávky vyžaduje uskutočnenie 2 úkonov, tzn. výzvy, v ktorej je dlžník upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva zosplatiť dlh a následné zosplatenie úveru, ktoré zosplatenie môže veriteľ vykonať najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania zo zaplatením splátky (v ktorej 3-mesačnej lehote musí uplynúť aj 15-dňová lehota). Okamžité zosplatenie úveru je možné považovať za právny úkon v zmysle § 35 občianskeho zákonníka, keď sa jedná o prejav vôle smerujúci k zmene, príp. zániku práva a povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú. Totiž vyhlásením okamžitej splatnosti úveru jednoznačne dochádza k zmene pôvodne dohodnutých zmluvných podmienok v zmysle zmluvy o úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Vo vzťahu k výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je možné konštatovať, že sa jedná o právny úkon, keď nespĺňa podmienky podľa § 35 občianskeho zákonníka, ale ide o inú právnu skutočnosť, na ktorú je nutné analogicky uplatniť ustanovenia pre platnosť právneho úkonu. Aby bol potom právny úkon (tzn. okamžité zosplatenie a za použitia analógie tiež výzva) platný, vyžaduje sa v súlade s § 37 občianskeho zákonníka, aby bol uskutočnený slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne. Vo vzťahu k výzve (č. I. 31 spisu) súd uvádza, že z predloženej výzvy, ktorá mala byť podľa skutkových tvrdení uvádzaných v žalobe a následných vyjadrení žalobcu v konaní uskutočnená v súlade s § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka nevyplýva, pre nezaplatenie ktorej konkrétnej splátky žalobca mienil pristúpiť k zosplateniu úveru. Zároveň z uvedenej výzvy ani nevyplýva, že by žalobca žalovaného upozornil na možnosť zaplatenia úveru tak, aby nedošlo k zosplateniu, kedy by mu v súlade s § 53 ods. 9 určil lehotu nie kratšiu ako 15 dní. Vo vzťahu k okamžitému zosplateniu (č. I. 32 spisu) súd rovnako uvádza, že zo súdu predloženého zosplatenia nevyplýva, vo vzťahu ku ktorej konkrétnej splátke (v akej výške, s akou splatnosťou) veriteľ, t.j. žalobca pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru. Je nutné zmieniť, že uvedená skutočnosť je podstatnou pre vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru a zistenie, resp. overenie splnenia podmienok banky vo vzťahu k § 53 ods. 9 a § 565 občianskeho zákonníka. Dlžníkovi bez uvedenia podstatných skutočností nie je zrejmé, či veriteľ pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti po tom, čo bol vo vzťahu ku konkrétnej splátke v omeškaniach najmenej 3 mesiace. Dlžník z takto uskutočnenej výzvy a zosplatenia potom

nemôže ani zistiť, pre nezaplatenie ktorej konkrétnej splátky je v omeškaní a pre ktorú veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Súd má s poukazom na vyššie zmienené za to, že právne úkony – okamžité zosplatenie a výzva sú neplatnými právnymi úkonmi pre ich neurčitost' a nezrozumiteľnosť, keď z nich nevyplýva, ku ktorej konkrétnej splátke, v akej výške (vo výzve ani v oznámení nie je žiadna výška splátky uvedená, z výzvy ani nie je zrejmé, či jej predmetom bola aj sporná pohľadávka), s akou splatnosťou (uvedenie konkrétnej splátky absentuje v oboch úkonoch veriteľa, t.j. žalobcu) je dlžník v omeškaní a teda žalobca využíva právo vyplývajúce mu z § 53 ods. 9 a § 565 občianskeho zákonníka. Právny úkon, ktorý nie je dostatočne určitý je nutné posúdiť ako absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 37 ods. 1 občianskeho zákonníka. S takýmto záverom sa rovnako stotožnil Krajský súd v Prešove, ktorý v rozhodnutí zo dňa 28.06.2018 sp. zn. 6Co/26/2017 uviedol, že „Odvolačný súd tiež poznamenáva, že taký právny úkon, akým je zosplatenie celého dlhu by mal obsahovať dôležitý údaj a to identifikáciu tej nezaplatennej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatenie celého dlhu. Preto možno celkom opodstatnene konštatovať nad rámec potreby pre rozhodnutie v merite veci, že právny úkon, ktorým veriteľ zosplatnil celý dlh je na úkor určitosti, nejasný, vyvoláva otázky a preto neplatný pre jeho neurčitost' (§37 ods.1 OZ)“. Rovnaký záver plynie z rozhodnutia Krajského súdu v Žiline zo dňa 29.06.2023, sp. zn. 6CoCsp/14/2023, ktorý uviedol, že výzvu veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 OZ, ako aj žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky podľa ust. § 565 OZ je tak nesporné bez najmenších pochybností potrebné považovať za právne úkony, t. j. za prejav vôle konajúcej osoby smerujúci k vzniku, zmene alebo zániku práv alebo povinností, ktoré s takýmto prejavom spájajú uvedené ustanovenia OZ. Tieto právne úkony tak pre svoju platnosť vyžadujú v zmysle ust. § 37 OZ určitost' a zrozumiteľnosť. Inak povedané, z prejavu vôle veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ musí byť jednoznačne, určito a zrozumiteľne zrejmé naplnenie podmienok/hypotézy týchto právnych noriem. V prípade výzvy veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 OZ by tak malo byť z tohto právneho úkonu veriteľa zrejmé, že spotrebiteľ je v omeškaní so zaplatením tej ktorej individualizovanej splátky / splátok, pre ktoré omeškanie v prípade jeho trvania viac ako tri mesiace, bude môcť veriteľ uplatniť právo podľa ust. § 565 OZ, pričom táto výzva sa musí dostať spotrebiteľovi najneskôr 15 dní predtým, ako veriteľ toto právo uplatní. Rovnako tomu je aj v prípade právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 OZ, keďže pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ požiadať o zaplatenie celej pohľadávky len do splatnosti nasledujúcej splátky. Pri zohľadnení podmienok uplatnenia práva veriteľa „zosplatiť“ celú svoju pohľadávku podľa ust. § 53 ods. 9 OZ uvedené znamená, že veriteľ môže požiadať spotrebiteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nezaplatenie určitej konkrétnej splátky v období, kedy od omeškania spotrebiteľa so zaplatením tejto splátky uplynula doba troch mesiacov, avšak zároveň len do splatnosti splátky najbližšie nasledujúcej po uplynutí doby troch mesiacov omeškania spotrebiteľa so zaplatením tejto splátky. Teda aj z právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 OZ by malo byť zrejmé naplnenie podmienok podľa tohto ustanovenia a súčasne ust. § 53 ods. 9 OZ. Len takýto právny výklad je spôsobilý korešpondovať s vyššie uvedeným zmyslom a účelom ust. § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 OZ.

34. Súd teda tak, ako je uvedené vyššie ustálil, že výzva a oznámenie o okamžitej splatnosti úveru neboli uskutočnené kvalifikovane, v súlade so zákonom (§ 37 ods. 1, § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka), nedošlo teda k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Aby totiž mohol právny predchodca žalobcu postúpiť celú pohľadávku z úveru na žalobcu, musel najskôr platne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu (aj budúcich pohľadávok), aby bol tento dlh celý splatný, nakoľko s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 1Cdo/234/2018, banky nemôžu na nebankový subjekt postupovať „živé úvery“ (ale len úvery, resp. ich časť, ktoré sú 90 dní po splatnosti). Neboli splnené podmienky na platné postúpenie pohľadávky aj s poukazom na ust. § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého nemožno postúpiť pohľadávku zo spotrebiteľského úveru predtým, ako sa stane splatnou pred termínom konečnej splatnosti (k tomu pre neplatnosť zosplatiťovacieho úkonu v predmetnom prípade neprišlo), resp. pred jeho konečnou splatnosťou (konečná splatnosť úveru nastane až v roku 2025). Pokiaľ teda právny predchodca žalobcu postupoval na žalobcu pohľadávku z úveru, ktorý pre neplatnosť predčasného zosplatenia nebol v čase postúpenia pohľadávky splatný, také postúpenie pohľadávky banky je pre rozpor s ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., ako aj s ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 z. z. neplatné. Pohľadávka, ktorá mala byť postúpená k danému obdobiu totiž neexistovala. Zmluva o postúpení pohľadávky je tak neplatným právnym úkonom, v dôsledku čoho nie je žalobca subjektom aktívne vecne legitimovaným v prebiehajúcom spore.

35. Súd uzatvára, že žalobca v konaní nepreukázal splnenie zákonom požadovaných predpokladov na postúpenie pohľadávky, vo veci nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky voči žalovanému na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorá je v tejto časti neplatná pre rozpor so zákonom podľa §

39 Občianskeho zákonníka a postupca (právny predchodca žalobcu) zostal veriteľom svojej pohľadávky, ktorá na žalobcu pre neplatnosť zmluvy neprešla, na základe čoho je nutné konštatovať, že v konaní nebola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu.

36. Vo vzťahu k samotnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, ktorú mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásil právny predchodca žalobcu ku dňu 04.05.2020 súd uvádza, že veriteľ môže vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, ale za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace, trvá. Pred žiadosťou veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa ďalej vyžaduje, aby veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 občianskeho zákonníka je teda podmienená aj tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Veriteľ je potom časovo limitovaný využitím práva na zosplatenie. Zo splatnosti tejto splátky, ktorá nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatenie uplatniť, inak jeho právo zaniká. Keďže výzva ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru neuvádzajú, pre nezaplatenie ktorej splátky malo dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, súd ani z dostupných údajov nie je schopný overiť, či došlo k splneniu podmienok definovaných v § 53 ods. 9 a § 565 občianskeho zákonníka, keď dlžník musí byť pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru v omeškaní najmenej 3 mesiace, keď zároveň v tejto lehote musí byť dlžníkovi zo strany veriteľa doručená notifikácia s lehotou 15 dní na zaplatenie tak, aby 15-dňová lehota na zaplatenie uplynula v rámci 3-mesačnej lehoty. Súd v tejto súvislosti uvádza, že pokiaľ nevie na základe žalobcom uskutočnených úkonov overiť, či žalobca bol v omeškaní 3 mesiacov, keď v tomto časovom úseku mala byť uskutočnená výzva v zmysle § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka, o to viac nie je možné očakávať od žalovaného, spotrebiteľa bez právneho vzdelania, aby k takémuto overeniu dospel. Až po splnení týchto podmienok môže veriteľ pristúpiť k zosplateniu úveru. Súd iba konštatuje, že z predloženej výzvy je zrejmé, že žalobca nedodrжал, ale nemienil dodržať zákonnú úpravu 15 dní, keď vyzval žalovanú na zaplatenie dlžných súm v lehote 5 dní. V žalobe absentujú skutkové tvrdenia, v zmysle ktorých by súd mohol overiť splnenie podmienok pre okamžité zosplatenie úveru, keď ani zo žaloby, ani z iných vyjadrení žalobcu uskutočnených v konaní nevyplýva, vo vzťahu ku ktorej konkrétnej splátke žalobca po splnení zákonných podmienok mal pristúpiť k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru. Žalobca si v konaní nesplnil svoju povinnosť skutkových tvrdení, keď rozhodné skutkové konania, ktoré majú vplyv na preukázanie uplatneného nároku tak, ako je uvedené vyššie v rozsudku, v žalobe (ako aj v ostatných vyjadreniach žalobcu) absentujú. Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane konania, bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou v opačnom procesnom postavení než je ten, kto nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť. Žalovaný v konaní namietal platnosť okamžitého zosplatenia žalobcu, napriek tomu žalobca neprodukoval relevantné skutkové tvrdenia v zmysle vyššie uvedeného. Sporové konanie (akým je aj v posudzovanej veci) je ovládané prejednávajúcou zásadou, ktorá je založená na tom, že tvrdiť skutočnosti a navrhovať dôkazy na ich preukázanie je zásadne vecou strán sporu. Povinnosť strany sporu preukázať vlastné tvrdenia, z ktorých odvodzuje svoje právo, nemôže byť prenášaná na protistranu, pretože by to bolo v rozpore so základnými princípmi kontradiktórneho procesu, ako aj s princípom zodpovednosti za unesenie dôkazného bremena a princípom formálnej pravdy uplatňovanej v sporovom konaní. Podľa uznesenia Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019, všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP – procesné povinnosti a procesné bremená).

37. Žalobca v konaní uplatnil svoju pohľadávku vyplývajúcu mu z uzatvorenej zmluvy o úvere, ktorú pohľadávku uplatnil v celosti, zosplatenú. Súd z dôvodu neurčitosti právnych úkonov podľa § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka prejudiciálne vyslovil neplatnosť výzvy a okamžitého zosplatenia a teda je nutné konštatovať, že žalobca nepreukázal vznik nároku tak, ako ho uplatnil v žalobe. Súd zároveň ustálil, že je s poukazom na uvedenú neplatnosť úkonov nutné zamietnuť žalobný nárok ako celok, keď nie je možné priznať žalobcovi plnenie z jednotlivých, už splatných a nepremličaných splátok a to s poukazom na vymedzenie žaloby v zmysle § 132 ods. 1 CSP, ktorou žalobou žalobca uplatnil svoj nárok ako zosplatený, v celosti. Súd by nemohol za žiadnych okolností postupovať spôsobom priznania splatných a nepremličaných splátok, keď by uplatnením predmetného postupu konal v rozpore s Civilným

sporovým poriadkom. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (§ 216 CSP), keď aj zmena prípadných skutkových tvrdení zo strany žalobcu (ktorá zmena ani nenastala) by predstavovala zmenu žaloby, ktorá je v spotrebiteľských sporoch neprípustná, ak je žalovaným spotrebiteľ (§ 294 CSP). Keďže žalobca uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne zosplatneného úveru, súd nárok nemohol posudzovať ako plnenie jednotlivých nezosplatnených mesačných splátok, nakoľko by išlo o odlišný (vyplývajúci z iných skutkových tvrdení) nárok (k tomu rovnako rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 10CoCsp/14/2023).

38. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

39. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

40. Úroky z omeškania predstavujú sekundárny právny nárok, ktorý vzniká ex lege ako dôsledok porušenia primárnej právnej povinnosti plniť svoj peňažný záväzok včas a riadne. Možno ich vymedziť ako určitú majetkovú sankciu, ktorú zákon spája výlučne s omeškaním plnenia peňažného záväzku. Vzhľadom na skutočnosť, že súd zamietol žalobu čo do zaplatenia istiny, nevznikol žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré sú sekundárnym nárokom závislým od povinnosti zaplatenia istiny. Súd preto nárok žalobcu aj vo vzťahu k zaplateniu úrokov z omeškania z dlžných súm zamietol.

41. Súd na záver súd uvádza, že sa neozberal ďalšími argumentmi žalovanej, ktoré žalovaná produkovala za účelom zamietnutia žalovaného nároku, keď súd bez preukázania aktívnej vecnej legitímácie v konaní neskúmal bližšie žalobou uplatnený nárok. Súd zároveň s ohľadom na právny záver Ústavného súdu vyslovený v náleze I. ÚS 736/2016 uvádza, že, všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania, preto sa súd zaoberal podstatnými argumentmi strán produkovanými v konaní.

42. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

43. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

44. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

45. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

46. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Nakoľko žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, úspešnou stranou sporu bola žalovaná, preto jej súd priznal plnú náhradu trov konania voči žalobcovi, tzn. v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle § 262 ods. 2 CSP vyšší súdny úradník, samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.